

Φιλία στο σκάκι

Πώς θα μπορούσαν να παίξουν, αν δεν μπορούσαν να καταλάβουν ο ένας τον άλλον;

Από την Ολίβια Κίττερμαν
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία συνέβη στη Γερμανία.

«Έχει ήλιο μέσα στην καρδιά»* τραγουδούσε ο Ματβί. Η μαμά και ο αδελφός του, ο Ταϊμοφί, τραγουδούσαν μαζί του. Ήταν σκοτεινά έξω από το παράθυρο του αυτοκινήτου. Όμως το τραγούδι βοήθησε τα πάντα να γίνουν λίγο πιο φωτεινά.

Ήταν μία τρομακτική εποχή για τον Ματβί και την οικογένειά του. Μετακόμιζαν στη Γερμανία, επειδή το σπίτι τους δεν ήταν πλέον ασφαλές. Είχαν ταξιδέψει δύο ημέρες και τώρα είχαν φθάσει σχεδόν εκεί. Ένας επίσκοπος εδώ στη Γερμανία τους οδηγούσε σε ένα μέρος για να μείνουν.

Ο Ματβί χάρηκε που ο Επουράνιος Πατέρας τους βοήθησε να πάνε στη Γερμανία με ασφάλεια. Όμως του έλειπε ο μπαμπάς. Έπρεπε να μείνει πίσω στη χώρα τους λόγω πολέμου. Ο Ματβί ανησυχούσε πολύ γι' αυτόν.

Ο επίσκοπος στάθμευσε το αυτοκίνητο έξω από ένα σπίτι. «Καλώς ήλθατε στο σπίτι μου».

Ο Ματβί άρπαξε την τσάντα του και ακολούθησε την οικογένειά του μέσα. Ήταν ήσυχα. Η οικογένεια του επισκόπου πρέπει να έχει ήδη πάει για ύπνο.

«Μπορείτε να μείνετε στα δωμάτια του Ματς και της Λόρε, όσο είστε εδώ» είπε ο επίσκοπος.

«Περίμενε» είπε η μαμά. «Δεν χρειάζεται να αφήσουν τα δωμάτιά τους για εμάς».

Ο επίσκοπος χαμογέλασε. «Χαίρονται που το κάνουν. Θέλουμε να νιώθετε άνετα».

Η μαμά έγνευσε καταφατικά. «Σας ευχαριστώ».

Το πρωί, ο Ματβί και ο Ταϊμοφί πήγαν στην κουζίνα για πρωινό. Ο επίσκοπος κάθισε στο τραπέζι με ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Δεν έμοιαζαν πολύ μεγαλύτεροι από τον Ματβί.

«Αυτά είναι τα παιδιά μου, ο Ματς και η Λόρε» είπε ο επίσκοπος.

«Χάρηκα για τη γνωριμία» είπε ο Ταϊμοφί.

Ο Ματς και η Λόρε φαίνονταν λίγο μπερδεμένοι.

«Δεν μιλούν τη γλώσσα σας» είπε ο επίσκοπος.

«Όμως είμαι βέβαιος ότι θα γίνετε καλοί φίλοι».

Ο Ματβί συνοφρυώθηκε. Πώς θα μπορούσαν να γίνουν φίλοι, αν δεν μπορούσαν να μιλήσουν μεταξύ τους; Αισθάνθηκε σαν να είχε φύγει ο ήλιος για τον οποίο τραγουδούσε χθες το βράδυ.

Αφού έφαγαν, ο Ματς και η Λόρε τους έδειξαν ένα δωμάτιο παιχνιδιού. Δύο μικρότερα παιδιά έπαιζαν με μερικά παιχνίδια. Ο Ματβί μάντεψε ότι ήταν τα μικρότερα αδέρφια του Ματς και της Λόρε.

Ο Ματς είπε κάτι. Ακουγόταν σαν ερώτηση, αλλά ο Ματβί δεν ήξερε τι είπε. Ο Ματς κάθισε και άνοιξε ένα κουτί με κάρτες. Τις έβαλε σε σωρούς. Κατόπιν εκείνος και η Λόρε πήραν τις κάρτες τους. Ο Ματβί ήθελε να παίξει. Όμως δεν ήξερε πώς!

Ο Ματς άφησε ένα χαρτί και κοίταξε τον Ματβί. Είπε κάτι ξανά.

Ο Ματβί ήθελε να κλάψει. Δεν ήθελε να ζήσει στη Γερμανία, αν δεν μπορούσε να καταλάβει κανέναν.

Η Λόρε είπε κάτι στον Ματς και μετά έτρεξε προς την ντουλάπα. Επέστρεψε και έβαλε ένα νέο παιχνίδι στο πάτωμα.

Ο Ματβί ήξερε αυτό το παιχνίδι. Τα ξύλινα κομμάτια έμοιαζαν με εκείνα που είχε στο σπίτι. Ήταν σκάκι! Έπαιζε σκάκι με τον μπαμπά για ώρες. Ο Ματβί έγνεψε καταφατικά και χαρωπά. Ήξερε πώς να το παίξει αυτό.

Η Λόρε χαμογέλασε πλατιά και άρχισε να στήνει τα κομμάτια.

Ο Ματβί μετακίνησε το πιόνι του κατά δύο τετράγωνα και παρακολούθησε τη Λόρε να μετακινεί τον ίππο της. Τότε ο Ματβί μετακίνησε τον αξιωματικό του στον ίππο της Λόρε. Αυτός και ο Ταϊμοφί ζητωκραύγασαν. Η Λόρε έβγαλε έναν ήχο γεμάτο απογοήτευση, αλλά χαμογελούσε.

Έπαιζαν πολλή ώρα. Σύντομα άρχισαν να γελούν. Δεν καταλάβαιναν ο ένας τα λόγια του άλλου, αλλά και πάλι διασκέδαζαν.

Τις επόμενες εβδομάδες βρήκαν και άλλα παιχνίδια που όλοι γνώριζαν. Έπαιζαν ποδόσφαιρο έξω με άλλα παιδιά της Γερμανίας. Και ο Ματβί έμαθε λίγες λέξεις στα Γερμανικά. Μερικές φορές έκανε λάθη, αλλά συνέχιζε να προσπαθεί.

Στον Ματβί έλειπε ακόμα ο μπαμπάς του και το σπίτι του. Όμως ήταν ευγνώμων που ο Επουράνιος Πατέρας τον είχε βοηθήσει να κάνει νέους φίλους. ●

